

Sygn. akt IV CSK 287/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa P. N.
przeciwko Bankowi [...] Spółce Akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 stycznia 2014 r., wydanego w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, powód P. N. jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, tj. art. 840 § 1 pkt 2 zd. 1 k.p.c. Okolicznością taką miała być także oczywista zasadność skargi.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący nie wykazał żadnej z powołanych przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania.

Powód, powołując się na potrzebę dokonania wykładni jednego z przepisów wskazanych w podstawach skargi, nie przedstawił argumentów prawnych, które miałyby przekonywać, że wykładnia ta budzi poważne wątpliwości. Uzasadnienie wniosku w zasadniczej części sprowadza się do postawienia kilku pytań o trafność rozstrzygnięcia na tle konkretnych okoliczności sprawy oraz powtórzenia niektórych zarzutów skargi i fragmentów ich uzasadnienia, a w pozostałym zakresie ogranicza się do postawienia kilku uogólnionych pytań bez dalszej argumentacji jurydycznej.

Skarżący, powołując się na oczywistą zasadność skargi, nie uzasadnił twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy

zaskarżonego wyroku oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl. i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, sprowadza się do częściowego przytoczenia jej podstaw, a także powtórzenia niektórych argumentów z ich uzasadnienia z pełnym pominięciem aspektu „oczywistej”, kwalifikowanej zasadności skargi.

Z powodu braku przyczyny, która uzasadniałaby przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono stosownie do art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

[aw]